

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

v Orestu pro Baline okres, Neb., ve Schuyler a Clarkson pro Colfax okres Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tynidal, S. D. pro státy South a North Dakota.

Předplatná:

Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky peněžní dělož se pomocí pevných poukázek (Money Orders), ex-pressních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Drafts), anebo v registrujících dopisech. Oznamujeme-li své předstehování, udejte starou i novou adresu.

Dopisy z kruhů členů redakce ochotně uveřejníme. Musí být slušné, psané bez úmyslu někoho osobně poškodit a podepsány plným jménem, ač již nebyť v redakci utajeno, anebo s dopisem zveřejněno.

NYNEJŠÍ A PŘÍŠTÍ VÁLKA.

Jest příliš časně mluvit o příští válce? Nynejší ve skutečnosti dodává dosti potraviny pro přemýšlení. Ba ona monopopolizuje sílu k myšlení a čtení. Mysl lidská zde se byla následkem výšky nynější nemožná představiti si jiný, snu ještě větší zápas pozdější. A tak snu se stává, že rojí se v myšlích našich domůnka, že nynější hrozná válka bude také poslední, kteráž klam ale vyvrácen jest bývalými velkými zápasy bez počtu jež již lidstvo proděloho.

Aspoň při nejmenším s hledisk těch, kteří nyní mluví jsou bojovali, jest zcela nutno pomyslet o možné válce budoucí. Co bojovníci přítomní docílili, ukáže své výsledky v blízké nebo vzdálené budoucnosti a v krutosti příští války. I ti, kdož věří v budoucí odstranění války, zhuata uznávají že výsledky podobný možno očekávat pouze po úplném vítězství v nynější zápase. A ti, kdož ne jsou dosti lehkověrní, aby snili o naprostém odstranění boja války do věčnosti, ještě více prohlubují a uznávají vliv nynější války na bojíšť.

Jaká ona příští válka může býti, bylo nedávno uvažováno ruským vojenským literátem gen. A. P. Skugarevským v "Ruském Slovu". Jeho obrázek o onom možném zápase skýtá výmluvně výsvětlení, proč spojenci ze čtyřdo hody rozhodnutí jsou bojovatí a do naprosté porážky svého nepřítel. Počinaje válku Krimskou ve terán tento vzpomíná si na všechny různé srážky v posledních deseti letech v Evropě. Každá válka těch neměla sobě rovné pokud se týká ztráty lidských životů a v vydání. Jest přesvědčen, že vřehol ještě nebyl dosažen. Tenti vřehol všeho bude reprezentován až každý tělesně schopný muž povolán bude na bojiště od každého dostatečně připraveného národa ozbrojeného zbraněmi tak zvýšenou vražedností, jakých používají Němci vzhledem ku starým humanitním obmezením.

Takové věci, jakými jest kouku příkladu ženskost, nebudou vyce brány na váhu. Národ, jehož ženy stanou se industriálními dělnicemi a pouhými rodičkami a přestanou býti manželkami a matkami, pakliže se uváže barbarismus zjevný tluto pojmem budoucí války, bude mítí výhodu k vítězství naponáhající na své straně. Takový národ bude moci ve skutečnosti poslati všechny své muže na bojiště, zatím co amazonky budou se starati o farmy a továrny; ve skutečnosti nebude zapotřebí žádná neúčinná ústa krmítí.

Děsné zvýšení vražednosti předvídané války nechá se posouditi s předpokladu zminěného Ruska, že naděje na vynalženou studenou, látné teplo nevyvolující výbušné látky umožní vyzbrojení každého páška automatickou puškou, jež sama se bude nabíjeti a sama bude stříleti. A pokud se týká otravných plynů, očekává, že rozestlan bude po velké rozloze dostatečný počet zdokonalených vřehobolů, které vrháním bomb plynů naplněných zmiřivkem život na zemi. Krátce řečeno, aby se obrátilo před hrůzami podobného konfliktu, lidstvo bude se musit vzdáti

všeckých počech civilizace a žiti úže soustředěno v ideách zkázy a vraždění. Pouze jediná věc, jak se zdá, může snad přiměti národy ve čtyřdohodu spojené, že želiti budou podobného napjetí lidské povahy, jaké příprava pro tuto příští válku by zahrnovala. Vyhlička na obnovení německého pokusu světovlády jest výhradním a dostatečným živlem. Teutoni důkladně postarali Evropu. V padesáti letech, jež přešly od té doby, kdy se stali nejsilnější velmocí v Evropě, jejich výbojnost oproti Francii, na Balkánu, ve francouzských afrických koloniích a ve světovém obchodě a konečně jejich důkladná přípravenost a spiklenecký útok na Francii a Belgii v nynější válce zvolna přispěly k poznání nesmírného rizika, které přirozeně běh ústřední těchto loupeživých tvorů stávi před oči sousedních národů.

Evropa prožila svůj strach. Neobhývalo mnoho a sotva by byla u níkla podrobení. Dnes jest přesvědčen, že musí vybiti pruské mozky z teutonské obilny a to nyní, když jest jí dána k tomu příležitost. Evropa dobře ví, že ji nak musila by žiti v neustálé obchodě, že musí průšetřiti toto překonatí v přípravě pro příští válku, pro nový útok. Ona ví, že obilna, která jí připravně okrasila kve za dnů Bedřichových a jež trkráte nakrmila se se na této Evropě v polovině minulého století, jež st. příš. stáří, než aby změnila své návyky.

Z toho možno si vysvětliti, proč uzavřelo pokolení se strany německé, spojenci ze čtyřdohody odhodlaní jsou odstraniti hrůzící zločinitelky za každou cenu. Příští válka vysvětluje nynější.

ČAROVNÝ PROUTEK.

Každá doba má svého kouzelníka. Strádatel se rozedával pro klamen mluven, za času Ludvíka Čtrnáctého hlouzili o věnem mládí, v naší době bylo myšlením mnohých otáčení a zjevů dušů, nedávno byl "sportem duše" — kouzelný proutek. Tento "čarovný" proutek, nebo po staročesku "virgule", vyšel z Německa.

Velikou reklamou čarovnému proutku činil císař Vilém II., jako Napoleon I. věřil ve svou živadu, korunní prince a dvorská společnost chodili na přednášky o virguli, Vilém II. poslal do německé Jihozápadní Afriky zemského radu von Ulsara hledati proutek v Bavorsku lékař Voll ve Weismaru dostal příkaz od generálního ředitelství hor, aby hledal ve Falei proutek rudu. V "osvětlencím Německu" věří na proutek, a v "Athénách nad Správou" komandy se o proutku veřejně přednášky, zástupy proutkových věřících i nevěřících potrály se v časopisech. — Snad brzy založí v Německu spolek na dobývání pokladů ze země proutkem.

Jest otázka, jak vypadá virgule, jak se s ní čaruje. Virgule má tvar jeholce a jest buď ze dřeva, nebo z kovu. V muzeu království českého najíti virguli z mosazného drátu a pozostalosti starého kováře, a němz lidé věří, že "umí vše, nežli jenom vřehba jist". Čarovný proutek jsou také ze dřeva lískového — na hledání stříbra, dubového — na hledání mědi a jedlové — na hledání olova, železa a zlata.

Kouzelný proutek není žádnou novinkou. Již dávno Číňané znali čarovný proutek. A lidé v Evropě dobehých tisíc let na virguli věří — kouzelný proutek má svůj význam úrodopisný — v "Českém Lidu" Zibrtové jest o něm několik článků — ano, jest celá literatura o tomto kouzelném proutku. Člověk, když věci a dokumenty virgule si prohlídí, opravdu neví, čemu se má diviti více: virguli, nebo lidem, kteří v její kouzlo věří. Ve středověku všemožnou církev virguli zakázala jako pověru; biskup grenobleský r. 1600 zákaz obnovil. Zákaz však vyzněl na pláno. Lidé do virgule byli jako posedlí. A jak by ne, když virgule tolik toho slibovala: "Ptej se virgule a poví ti o neznámé cestě, je-li kdo živ a zdrav, o zanedbaném dobytku, je-li žena v počeznaném stavu a jakého pohledu bude novorozené, je-li řek pravdivá, kdo jest v řekách a v mořích potopené zboží, jsou-li na planetách lidé, kdo jsou podzemní proudy vod a žily kovů". bylo sdělováno o virguli. Ale to není ještě vše. Ve středověku hledali virguli drahokamy, zlato, stříbro, uchované poklady, hledali jí též zločaje, vrahy, virguli hádali i

cizí úmysly. V Čechách, ve Francii a v Německu uměli háviti zacházení virgulí, také i přivoznici, studantí, kováři a pastýři vyzvali se v tomto umění. Veleoslavín, Balbin, Jiří Agricola přáli kouzelnému proutku, ač měl prokázaných mnoho nezdravá a ač i dobrodružní ho užívali jako metly na lidskou hloupost. Staré zápisky sdělují: Vlach jakýsi sblil r. 1590 pruskému měšťanu, panu Volfu Stechrovi, že mu vyhledá poklady, které má ve sklepe ukrýty. Měšťan Stecher sedl čilemu Vlachovi na lep: manželka jeho nesla virguli, manžel svitil světl, Vlach zařikával: "Pokladové, ve sklepe zakopaně, zaprisahám vas ve jménu Mojžíše, který holi vyvedl ze skály vodu, a jménem tří avatých panen: sv. Kovony, Abety a Geverie a sv. tří králů, abyste zahořely modravím plamenem a tak se ukázaly!" Lze si snadno představit, jak pověřivý měšťan a jeho manželka byli při tom zaklínání rozčileni a jak se napjatě rozhlíželi kolem sebe po sklepe. Ale nic neviděli. — "Snad budou poklady nahře ve světnici" mnil Vlach. — "Pojďme hledati pod práh, do stěn". A kázal zavřít okénice. Svíčka však náhle zhasla — "přuvánem", mnil Vlach — kázal ho spodřiti, aby přinesl křesadlo a troud. Než se tak stalo, Vlach ukročil z pokoje sedm prstů. Byl ublížen, hledání a "vyzdvihoování" pokladů pak skončilo žalářem a smrtí i popravou.

Také roku 1768 hledali na Kruševské hoře poklady. Několik čtyřlých lidí z okolních měst a vesnic rozhlásilo, že mělo v nohavici o velikých pokladech, ukrytých ve starém hradu. A vypravili se nahoru poklady hledat. Zaklínali, hledali virguli, pěkropávali a nacházeli velikou vřevu v venkovském údolí. Od sedláků, kteří jim uvěřili, dali se dobře krmiti a na zájech a za odměnu rozdávali "veksle", poukázky, podepsané a pečeti opatřené, v nichž slibovali vyplátni ve zlatě \$50.000, jímému 100.000 zlatých. A jedli a pili a měřili se dobře při hledání pokladů. Konečně, když už se vše protahovalo a lidé se stávali netrpělivými, zaúmlili: "Našli jsme veliký kus zlata, zadělávej do kameně. Posla-li jsme jej do Prahy Jesuitům na universitě k prozkoumání. Počkáme si na odpověď". Ale odpověď nešla a kdosi hledače pokladů uhlal u vřeholů v Pardubích. Podvodníky sebrali, spoutali a došli je do Prahy "do špinduzků". Například sedláci měli ještě posměch: "Proutkár obcházi po mezi, sebláče, rozluče se s penězi", bylo lidovým pak příslovím.

Ale ani hmotná škoda, ani odhalení podvodnic, ani posměch neodvratily lidí od vřevy virgulí. Horníci v Čechách věřili ve proutek skalopevně, jelikož prý se jim proutek osvědčil a lidé dále robili virgule z drátu, kostice, z lísky, z vřby, modřili se ke sv. Křistofu a třem svatým panám, a čela psali si křivduj počáteční písmena svatých tří králů, postili se, oblékli se do nedělních šatů, kropili zemi svěcenou vodou, dělali křidou kola okolo sebe a za účelem hledání pokladu, aby měli vřstou duši, přistupovali ku stolu Páně. Všechno by byli udělali, vždyť také všeho schopní jsou i nejvyšší ryzovníci zlata a hledači pokladů. — "Auri sacra fames" — proklátá chřivost zlata — praví Horác.

A zatím, co němci pánové ve Francii a Německu psali o proutku vážně dissertace, chudí lidé se hleděli zase prakticky proutkem obohátiti. "Nejlépe poklady hledají děti v nedělní narozené a lidé krevnatí, mírných povah. Od 4 do 5 hodin ráno na Velký Pátek, v den po nalezání na Kříže, anebo v poledne od 11. do 12. hodiny, a na svátek sv. Antonína Paduánského pokladů nejspíše naleznou", pravilo se. A slepá vřva ve virguli šla tak daleko, že lidé zaprisahali svaté tři krále, aby jim dali 333.000 kusů dukátů dobrého a všude berušného zlata. — S menší částkou by se byli také spokojili, ale zaklínací formule předpisovala 333.000. Císař Josef II. vida fanatickou vřevu ve virguli, zakázal pověřivě modřiti a říkání tisknutí, ale lidé modřitičky opisovali a ježto virgule vše účedně zakázána, tím více virguli hledali poklady. Ostatně ve virgule věřili i lidé učení: ve knize "Podzemní hohataviti země české" z roku 1729 vidíme ilustraci, jak geniovi, jež drží virguli v ruce, přinášejí vřevy se skal a slují na ošátkách ryzí

zlato a drahokamy a čeme, jak účinek virgule vykládá se "vědecky" jako vliv kovových par, jež stoupají ze země a jak proutku později se připisují vlastnosti magnetické stříšky.

Nová doba vykládá účinek virgule, jak uhlábá se a bje, buď suggestivě, buď bezděčným pohybem napjatých svalů. Jest také theorie elektrická, ba i radiová, ježto o pravdu jsou přečetně dokázány případy, kdy virguli byla nalezena voda. V Německu, jak jsme již řekli, jest veliká obec těch, kteří virguli nepodečňují. Tajný rada admirality, Franzius, a inženýr Buelov-Rothkamp uveřejnili v úředním listě pruského ministerstva pro veřejné práce pochvalné články o virguli. Ano, jsou někteří, kteří ve dvacátém století jsou pevně přesvědčeni o tom, že "zlokovalená" virgule ukáže Němcům neúšněné nové poklady kovů, uhlí, petroleje a vody. Je tudíž Němcům virgule pomůckou k novému blahobytu a větší moci, a pak se divte, že na ni věří i císař Vilém a jeho dvůr!

PROČ MUSÍ BÝT RAKOUSKO ROZDRČENO.

I. Rakouský pangermanism (všeněmectví).

(Tisk. Kane, Čes. Nár. Sdruž.)

"Podávám zde překlad článku z londýnského "Everyman". Plán Všeněmectví, který měla u skutečnou současnou válku, nepočítá z doby nedávno. Němci v Německu, stejně jako Němci v Rakousku, byli úplně přesvědčeni, že oni mív právo z r. 1866 ani spojení Rakouska s Německem r. 1879 nerozřeší německé otázky. Byly pouze přípravou k vyššímu úkolu, k němuž dán definitivní poklad r. 1848. parlamentem frankfurtským, kdy učiněny pokusy vytvořiti velkou německou říši spojením Německa a Rakouska. Soupeřství Habsburků a Hohenzollernů odsunulo na čas rozřešení otázky. Než Bismarck již r. 1866 věděl velmi dobře, že nerozřeší Rakousko a upustil od odtržení některé části, dostane je po celé celé. A od r. 1879 Rakousko ve všech důležitých mezinárodních stázkách obracelo se k Německu a jeho politika k Balkánskému poloostrovu byla inspirována jen Berlínem.

Pokud se týče vnitřních záležitostí monarchie, Německo svého vřevy vynikovalo na prospěch německé menšiny (v Rakousku). Vyrovnaní s Čechy, jež bylo připravováno hrabětem Hohenwarthem r. 1871, bylo zmeženo hlavně vřevem Berlína, v němž rakouští Němci viděli vřevy spojen se proti rakouským Slovanům. O statně byla vřevy mezi rakouskými Němci velmi silná strana, jež prála sjednocení Rakouska s Německem. Z jara r. 1889 německé strany — lidová, pokroková, křesťansko-socialní, agrární a volný svaz (všeněmectví) — vypracovaly program, v němž mimo jiné žádaly ustanovení němečny za řec armádní a státní, pevnou jednotu německou říši a roztržení Království Českého na dvě provincie: i potlačení všech slovanských nadějí na federativní stát. A již r. 1901 rozšířili svůj program požadavkem celní jednoty s Německem.

Současná válka prokázala, že byla osudnou chybou podečňovati všenněmecké hnutí rakouských Němců a počítati, přes všechny opatně projevy, na soupeřství rakousko-německé. Čím více Slované stáli na svých právech a čím více žádali si hlasu v politické správě státní, tím více se sblížovali Maďari a Němci rakouští na jednu a Rakousko-Uhersko a Německo na straně druhé. Všechny theorie a oddělení Rakouska od Německa byly osudným omylem. Rakouští Němci, místo aby se vzdali své nadvřevy v hranicích monarchie se stále rostoucí silou Slovanů, a místo aby s nimi společně odporovali Německu, dávali přednost sjednocení s Německem, jež jedně mohl zachrániti jich nespravedlivou nadvřevu v říši.

Rakousko-Uhersko začalo tuto válku s vědomím a souhlasem Německa a to nejen za dobytím Balkánu, ale také, aby zlomilo odpor slovanských a rumánských národů křiven v své vlastní zemí. Válka proti Srbku a Rusku byla od samého začátku také válkou proti Čechům a Slovákům, Srbům, Chorvatům, Slovincům, Rumunům a Vlachům. Účelem války bylo uštiní tyto živly neškodnými vy-

tvořením Německé Střední Evropy, kde by německé a maďarské národnosti byly pohlceny spojenou silou 80 milionů Němců a Maďarů.

Souhlas rakouských Němců a Maďarů s plánem Německé Střední Evropy byl od samého začátku zajištěn a zvláště když se prokázalo porážkou Rakoušanů v Hallě, že Rakousko-Uhersko osamocené je příliš slabé proti Rusku a svým vlastním slovanským národům, jež je opustiti, a politické nadvřevu vojenská Německa nad Rakouskem byla hotovou věcí. Rakousko-Uhersko od doby velké ofensivy Mackensenovy v Karpatech a puzdřji v Srbku, přestalo existovat jako nezávislá jednotka. Dnes ve skutečnosti je částí Německé Střední Evropy. Zachráněni této Střední Německé Evropy je minimálním programem Němci a Maďari, budou-li nuceni vzdáti se Belgie, Polska a také Hallě, Bukoviny, Srbku, Bosny a Hercegoviny i Terstu.

Je důležité vědět, že to není jenom německým imperialistickým plánem, který by snad byl rakouským Němcům a Maďarům vnučen proti jejich vůli. Naopak, rakouští Němci a Maďari jsou nejnadějnější jeho podporovatelé, protože, vidouce vzrůst moci Slovanů a jejich spojených, víří také že pouze úplné spojení s Německem může jim konečně konci zachovati kontrolu nad částí slovanské a rumánské rasy. Čechy a Slováky, Rumuny a části Jihoslavanů, a to zvláště by se stalo, kdy by spojenci vřevou, spojenci s vyklizením Německem obsazených území, nechtěly předejiti Německo-Rakousko-maďarskou jednotu.

Zblženlivost a i protesty některých rakouských Němců a Maďarů proti celní jednotě s Německem a proti Naumannově Střední Evropě, jsou jen dobře vypočítanou taktikou, diktovanou smyslem propatrosti. Rakouští Němci mimo chodem budou před Evropou přisabat, že si přejí roztržení Rakousko-Uherska a tím přikaziti Čechům, Slovákům a Jihoslavanům i Rumunům dosažení samostatnosti. Jestliže Rakousko-Uhersko bude zachováno, spojí se tak či onak s Německem, aby vykonalo své všenněmecké poslání.

Maďari podobně roztrhují zřevy, že jsou proti Německu, že se bojí jeho vřevy a čmí tak prostě ze strachu, že jedenáct milionů Slováků, Jihoslavanů a Rumunů jim bude vzato. Čmí tak, aby za chránili celistvost uherského státu. Tak se snaží oklamati spojence velmocí a zakřítí fakt, že jsou s Německem bezpodmínečně, a že jsou Německu neoddělitelným spójencem. A tímto s Německem protože pouze ono má zájem na tom, aby německé národy v Uhlách byly vyhlazeny.

Než rakouští Němci a uherští Maďari od začátku války velkou částí prokazovali pravě své směření a projevovali rozhodným způsobem svou vůli sjednotiti se s Německem proti slovanskému nebezpečí v hranicích své vlastní říše.

ČESKOSLOVENSKÁ BRIGÁDA V RUSKÉ ARMÁDE.

(Tisk. Kane, Čes. Nár. Sdruž.)

Rakousko, vypověděvši válku Srbku, vypovědělo jí také svým Slovanům, národům, Ochroně a bři Belgie a Srbku, jež zaplye vy teutonskými armádami, zabezpečují tímto dvěma státními vřevy šel a po válce volný život. Náš český národ, jenž již předem byl donucen k pasivité, ne mohl přinést oběti pro vše práva a spravedlnosti, pro vše Slovanstva a jeho spojeně. A přece od činil zcela fakt, že byl nucen k pasivité. České pluky, jež se vřevly Srbům a Rusům, způsobily Rakousku velké ztráty na lidském materiálu. Více než čtvrt milionu Čechů vzato se, mnohdy bez boje. Rakousko nejen tím ztratilo na své síle, nejen bylo poraženo Rusky a Srbkem, ale prokazalo svou naprostou neschopnost k další existenci. České pluky, jež se vřevly, prokázaly světu a hlavně spojencům, že Rakousko dále existovat nemůže a nesmí. A bylo-li třeba ještě důkazů, že český národ brannou mocí chce si vydositi samostatnost, dokázáno to dodatečně dobrovolnými českými vojsky v Francii, Srbku a Rusku.

Několik set Čechů ve Francii, několik set v nové srbské armádě a nyní několik tisíc již v armádě ruské, bojují po boju spojeně. Č

etyhodná zmužlost a odhodlanost našich Čechů, žijících již před válkou mimo Rakousko, velmi prospěla práci našich politických vřevů, když šlo o to, podat důkazy směření Čechů zabráněních. Bylo však potřeba důkazů, že národ, usazený v rodných zemích českých a slovenských je směřením stejného a že je schopen energetického vedení boje proti Rakousku. Důkazem byl podán českými dobrovolnými vojsky v srbské a ruské armádě.

Přirodně byla to na Rusi malá "Hositská družina", ježž většinu tvořili ovšem Češi, usazení na Rusi. Mnozí z nich hájili vlastně českou půdu na Volynsku, kde se zrodili. Když však Češi, kteří sblžili od rakouské armády v celých stech a tisících (25. pluk) vstupovali do Družiny a vytvořili samostatný pluk, byl důkaz o směření českých odchovaných našich mužů silnější.

A nyní, když všichni spojenci úrodově a jich armády naplňují své síly k největší účinnosti, bylo nutno v této součinnosti nasměřených obětí prokázat, že nejen nadšení jednotlivci, ale i celek náš je orostoupen toutou odvěty a vědomím povinnosti. Bylo třeba dokázat, že Češi vřevě, již proto, že jsou v Čechách, jsou národem odhodlaným, vřeví boj do úplného konce za cenu obětí nejvyšších.

Důkaz ten musí býti podán. A by mohl býti podán, a to se snaží naši dobrovolníci na Rusi ze všech sil.

Československé dobrovolné pluky tvořící se dosud již na ruském frontě (10.000 mužů). Vyšším velitelé ruských armád, a zejména Alexjev, dovoleno Svaté Československých Spolčen na Rusi, vydati českým a slovenským zajatým legionářům, jež o přechráje držitele k volnému pohybu v gubernii jim vyvoláno a umožňuje mu činnost se libovolným zaměstnáním. Osvětu, že hlavně tím úkolem zajatých Čechů a Srbů válka je, vstoupit do československé brigády, tedy obstarat se ve prospěch české věci.

Vzrušen rozřevní povodni Habsburků družiny na celou brigádu a snad později na celou divizi je pro vše naší nezměnné volky. Práce a boj našich českých vřevů za českou samostatnost omežovány se hlavně na akce diplomatické. Diplomatičtí akce však přece nemohou dopřivřevit důkaz; čin. A čímto tím jsou naši bojovníci ve všech slovo spojeneckých armádách, hlavně však naše česká střelecká brigáda v armádě ruské. Důkaz spojeneckým vřevům a celému světu podán, je formou nejvýmluvnější a nejpůsobivější.

Nuže, stačí tento důkaz, dávají českou krví a českými životy všem upřímně vřevim Čechům zarmorským a chtějí vyvolati svou lásku k národu svému, svůj záležený smysl pro svobodu, aspoň franci a hmotnou podporou vřev, již třeba v oběť kladat své životy!!

These are the times — je čas křevní! Mobilizujme všechny své síly v armádě úrodově a celých Čechů!